

Salvador'dan ayrılırken kâğıtlarımızı damgalatmak için gittiğimiz Liman Başkanlığı'ndaki görevliye Abrolhos Adalarında birkaç gün kalmak istediğimizi söylemiştik. Daha doğrusu el işaretleriyle anlatmaya çalışmıştık. Brezilya'da resmi görevliler ve sokaktaki vatandaş ana dilleri olan Portekizce dışında dil bilmiyor.

Çoğu ülkede halk yabancı dil olarak İngilizce öğrenmeye isteklidir. Ancak bu durum Brezilya'da (biz henüz çok küçük bir bölümünü görmemize rağmen daha çok yer görenlerden duyduk) geçerli değil. Kimsenin İngilizce öğrenmek gibi bir kaygısı yok. Belki de bu sayede kültürleri çok az bozulmuş. Bu takdir edilecek bir davranış olabilir, ama bizim günlük hayatımızı biraz zorlaştırıyor. Biz Portekizce bilmediğimiz, onlar da Türkçe ve İngilizce anlamadığı için anlaşmamız ancak hareketlerle oluyor. Liman Başkanlığı'ndaki görevli de elini ve başını sallayarak Abrolhos'a gidemeyeceğimizi anlatmaya çalıştı. Kaşlarını da çatmış olduğu için 'orası yasak' demek istediğini çıkardık.

Demir yerinde tanışıp arkadaş olduğumuz Dorivos adlı Brezilyalı denizci İngilizce konuşuyor. İstisnai bir durum... Ona sorunca Abrolhos'un koruma bölgesi olduğunu, gitmek için özel izin almak gerektiğini, ama izin olmadan da gidebileceğimizi öğrendik. Bir batılı Dorivos'un açıklamalarından muhtemelen pek bir şey anlamazdı. İzin almak lazım, ama olmasa da olur... Ancak batılı olmadığımız için Dorivos'un ne demek istediğini biz anladık.

Adaya yaklaşırken telsizle yaptığımız çağrıya gene istisnai bir durum olarak İngilizce konuşan ve adanın Philippe olduğunu söyleyen bir görevli cevap verdi. Nereden gelip nereye gittiğimiz, teknede kaç kişi olduğumuzu ve bandıramızı öğrenen Philippe adanın güneyindeki şamandıraya bağlanabileceğimizi söyledi. Adanın civarındaki sular koruma altında olduğu için balıkları vurmanın ve denize çöp atmanın yasak olduğunu da sözlerine ekledi.

Kaldığımız iki gün boyunca yasak olduğu için karaya çıkamadık, ama okyanusun ortasındaki ıssız bir koyda kalmanın bütün güzelliklerini yaşadık. Firigate ve bosun kuşları gün boyu tepemizde daireler çizdi. Maske ve şnorkelle dalıp insan korkusu bilmeyen orfozların, deniz kaplumbağalarının, limon köpekbalıklarının arasında yüzdük. Güneş suyla birmiş gibi duran iki minik adacığın üzerindeki palmyelerin arkasından battı. Adanın doğu ucundaki fenerin ışığı 6 saniyede bir koyu yalamaya başladığında sherwaters kuşları çığlık çığığa birbirlerine seslenmeye başladılar.

Biraz sonra şamandıramızı fora edeceğiz. Yeniden yola çıkacağız. Bu sefer Uzaklar II pruvasını 350 mil güneydeki Buzios adlı demir yerine çevirecek.